

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติแม่
วังก์ จังหวัดกำแพงเพชร - นครสวรรค์” เพื่อศึกษาการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของพนักงานพิทักษ์
ป่าอุทยานแห่งชาติแม่วังก์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน
อุทยานแห่งชาติแม่วังก์ และเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติ
แม่วังก์ จากการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สามารถนำเสนอและอธิบายผลการวิจัย โดยจำแนก
เป็นผลการวิจัยในงานวิจัยเชิงปริมาณตอนที่ 1-4 และผลการวิจัยในงานวิจัยเชิงคุณภาพตอนที่ 5
ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชน ได้แก่ เพศ
อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แสดงดังตารางที่ 4.1 – 4.6

ตอนที่ 2 จำนวนและร้อยละของชาวบ้านในชุมชนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แสดงดังตารางที่ 4.7

ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชาวบ้านในชุมชนเรื่องการมีส่วนร่วมใน
การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แสดงดังตารางที่ 4.8

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.9 – 4.62 มีดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับ
การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่าง
ยั่งยืนได้

2. ความรู้และความเข้าใจของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายการจัดการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศอย่างยั่งยืนได้

3. ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อย่างยั่งยืนได้

ตอนที่ 5 ผลการวิจัยในงานวิจัยเชิงคุณภาพ จากคำถามการวิจัย 2 ข้อ คือ

1. พนักงานพิทักษ์ป่ามีการจัดการกับผู้ที่ลักลอบและรุกป่าอย่างไร

2. ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมกับพนักงานพิทักษ์ป่าในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
อย่างไร

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชนแสดงดังตารางที่ 4.1 – 4.6

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	194	48.50
หญิง	206	51.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชนจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20 ปี	8	2.00
21-30 ปี	204	51.00
31-40 ปี	135	33.80
41-50 ปี	43	10.80
51-60 ปี	7	1.80
61 ปีขึ้นไป	3	0.80
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 มีอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 8 คน คิด

เป็นร้อยละ 2 มีอายุระหว่าง 51– 60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 และมีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชนจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	36	9.00
สมรส	323	80.80
หม้าย/หย่าร้าง	10	2.50
อยู่ด้วยกันโดยไม่ได้สมรส	31	7.80
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 รองลงมา มีสถานภาพโสด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 มีสถานภาพอยู่ด้วยกันโดยไม่ได้สมรส จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 และมีสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	12	3.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	155	38.80
มัธยมศึกษาตอนปลาย	216	54.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1	0.30
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4	1.00
ปริญญาตรี	8	2.00
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมามีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 มีระดับ การศึกษาปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และมีระดับการศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงและสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชนจำแนก ตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	248	62.00
ค้าขาย	31	7.80
รับราชการ	10	2.50
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	2.30
ผู้ประกอบการ	1	0.30
นักเรียน/นักศึกษา	4	1.00
แม่บ้าน	5	1.30
รับจ้างทั่วไป	87	21.80
เกษียณ/ว่างงาน	5	1.30
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 248 คน คิด เป็นร้อยละ 62 รองลงมามีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 มีอาชีพค้าขาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 มีอาชีพรับราชการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 มี อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 มีอาชีพแม่บ้านและเกษียณหรือ ว่างงาน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 มีอาชีพนักเรียนหรือนักศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 1 และมีอาชีพผู้ประกอบการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	224	56.00
5,001-10,000 บาท	124	31.00
10,001-15,000 บาท	15	3.80
15,001-20,000 บาท	15	3.80
20,001-25,000 บาท	6	1.50
25,001-30,000 บาท	11	2.80
40,001 บาทขึ้นไป	5	1.30
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 25,001-30,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001-25,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

ตอนที่ 2 จำนวนและร้อยละของชาวบ้านในชุมชนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของชาวบ้านในชุมชนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แสดงดังตารางที่ 4.7

คำถาม	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	378	94.50	22	5.50
2. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น	111	27.80	289	72.30
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	374	93.50	26	6.50
4. การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น	110	27.50	290	72.50
5. การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน	372	93.00	28.	7.00
6. พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่าและเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว	379	94.80	21	5.30
7. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่	370	92.50	30	7.50
8. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน	371	92.80	29	7.30
9. นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง	363	90.80	37	9.30
10. การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว	262	65.50	138	34.50
รวม	400	100	400	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเรียงตามข้อคำถามดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คำตอบคือ “ใช่” มีจำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 94.50

2. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30

3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คำตอบคือ “ใช่” มีจำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 93.50

4. การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีจำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50

5. การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน คำตอบคือ “ใช่” มีจำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 93

6. พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่าและเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว คำตอบคือ “ใช่” มีจำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 94.80

7. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่ คำตอบคือ “ใช่” มีจำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50

8. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน คำตอบคือ “ใช่” มีจำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 92.80

9. นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง คำตอบคือ “ใช่” มีจำนวน 363 คน คิดเป็นร้อยละ 90.80

10. การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว คำตอบคือ “ไม่ใช่” มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50

สรุปได้ว่าชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในข้อที่ 1-9 ส่วนข้อที่ 10 นั้นยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว (Capacity Carrying) ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอยู่

ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชาวบ้านในชุมชนเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แสดงดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชาวบ้านในชุมชนจำแนกตามระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ที่	ประเด็นพิจารณา	ระดับการมีส่วนร่วม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านการวางแผนการจัดการท่องเที่ยว				
1	ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.4375	1.38777
2	ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.3725	1.36323
3	ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.2475	1.31932
4	ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.2000	1.35076
5	ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.2450	1.29776
6	ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.1550	1.22258
7	ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.2375	1.25100
	รวมรายด้าน	น้อย	2.2707	1.31320
ด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยว				
8	ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	ปานกลาง	3.2725	.71380
9	ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.3125	1.27039
10	ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน	น้อย	2.2200	1.24719
11	ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่	มาก	3.7000	.79156
12	ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่	มาก	3.4025	.64927

ที่	ประเด็นพิจารณา	ระดับการมีส่วนร่วม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
	นักท่องเที่ยว			
13	ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	มากที่สุด	4.3800	.72243
14	ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน	มาก	4.0375	.75665
	รวมรายด้าน	ปานกลาง	3.3321	.87875
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
15	ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	มาก	3.4850	.68626
16	ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว	น้อย	2.4275	1.29960
17	ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่ นักท่องเที่ยว	ปานกลาง	3.3900	.65878
18	ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยาน-แห่งชาติแม่วงก์	ปานกลาง	3.1625	.83236
19	ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.1275	1.22679
20	ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	ปานกลาง	3.1350	1.10672
21	ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว	มาก	3.4425	1.04854
	รวมรายด้าน	ปานกลาง	3.0242	.97986
ด้านการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว				
22	ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.3600	1.38933
23	ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.1725	1.21920
24	ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	ปานกลาง	3.0650	1.12870

ที่	ประเด็นพิจารณา	ระดับการมีส่วนร่วม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
25	ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ปานกลาง	3.3925	.88340
	รวมรายด้าน	ปานกลาง	2.7475	1.15515
ด้านการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยว				
26	ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.3700	1.32570
27	ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.2500	1.36828
28	ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.2675	1.31158
29	ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์	น้อย	2.2875	1.42827
	รวมรายด้าน	น้อย	2.2937	1.35845
	รวมทั้งหมด	ปานกลาง	2.7336	1.13708

จากตารางที่ 4.8 พบว่าส่วนใหญ่ชาวบ้านในชุมชน มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 2.7777

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของชาวบ้านในชุมชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายนายการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนได้ แสดงดังตารางที่ 4.9 – 4.26

ตารางที่ 4.9 – 4.26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรต้นในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณที่ได้จากการเลือกตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการถดถอยพร้อม ๆ กันในเวลาเดียวกัน (วิธี Enter)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.086	.043	0.832	.406
2. อายุ	-.052	-.043	0-822	.411
3.สถานภาพสมรส	.005	.003	0.061	.952
4. ระดับการศึกษา	.286	.253	4.785	.000
5. อาชีพ	-.001	-.002	0-.046	.963
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.092	-.126	-2.338	.020
Constant	2.968			

ค่า Adjusted R Square = .046

จากตารางที่ 4.9 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .253) รองลงมาคือ เพศ (Beta = .043) สถานภาพสมรส (Beta = .003) พบว่าระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 4.60

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 2 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่และชาวบ้าน” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.069	-.033	0-.643	.521
2. อายุ	-.082	0.065	-1.241	.215
3.สถานภาพสมรส	.053	0.033	0.662	.508
4. ระดับการศึกษา	.200	.170	3.226	.001
5. อาชีพ	-.068	-.194	-3.867	.000
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.032	0.042	0.771	.441
Constant	2.844			

ค่า Adjusted R Square = .048

จากตารางที่ 4.10 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .170) รองลงมาคือ อายุ (Beta = .065) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Beta = .042) สถานภาพสมรส (Beta = .033) พบว่าระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์กับการมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่และชาวบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 4.80

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลาย” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.187	-.068	0-1.321	.187
2. อายุ	-.202	-.122	-2.337	.020
3.สถานภาพสมรส	-.098	-.046	0.929	.354
4. ระดับการศึกษา	.306	.197	3.741	.000
5. อาชีพ	-.054	-.117	-2.331	.020
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.027	.027	0.504	.615
Constant	2.907			

ค่า Adjusted R Square = .048

จากตารางที่ 4.11 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .197) รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Beta = .027) พบว่าอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 4.80

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 4 “ท่านชักชวนชาวบ้านในชุมชนช่วยกันปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลายไป” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.203	-.074	-1.435	.152
2. อายุ	-.074	-.045	0-.863	.389
3. สถานภาพสมรส	-.107	-.051	-1.016	.310
4. ระดับการศึกษา	.197	.128	02.410	.016
5. อาชีพ	-.072	-.156	-3.098	.002
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.052	.053	0.972	.332
Constant	2.892			

ค่า Adjusted R Square = .036

จากตารางที่ 4.12 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .128) รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Beta = .053) พบว่าระดับการศึกษาและอาชีพของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการชักชวนชาวบ้านในชุมชนช่วยกันปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลายไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 3.60

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อม” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.281	-.111	-2.168	.031
2. อายุ	.029	0.019	00.368	.713
3. สถานภาพสมรส	-.025	-.013	0-.262	.794
4. ระดับการศึกษา	.302	0.211	04.039	.000
5. อาชีพ	-.045	-.105	-2.121	.035
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.025	0.027	00.499	.618
Constant	1.993			

ค่า Adjusted R Square = .065

จากตารางที่ 4.13 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .211) รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Beta = .027) และอายุ (Beta = .019) พบว่าเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 6.50

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 6 “ท่านและคนในชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันสำรวจและดูแลรักษาป่าไม้และสัตว์ป่า” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.183	.087	01.654	.099
2. อายุ	.027	.021	00.397	.692
3.สถานภาพสมรส	.035	.021	00.425	.671
4. ระดับการศึกษา	.215	.181	03.373	.001
5. อาชีพ	-.005	-.015	0-.292	.770
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.043	-.056	-1.025	.306
Constant	2.304			

ค่า Adjusted R Square = .019

จากตารางที่ 4.14 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .181) รองลงมาคือ เพศ (Beta = .087) อายุและสถานภาพสมรส (Beta = .021) พบว่าระดับการศึกษาของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการช่วยกันสำรวจและดูแลรักษาป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 1.90

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 7 “ท่านและคนในชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.152	-.062	-1.196	.232
2. อายุ	-.054	-.036	0-.691	.490
3.สถานภาพสมรส	-.109	-.058	-1.159	.247
4. ระดับการศึกษา	.277	.200	03.774	.000
5. อาชีพ	-.030	-.073	-1.444	.150
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.007	-.008	0-.144	.885
Constant	2.215			

ค่า Adjusted R Square = .037

จากตารางที่ 4.15 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .200) พบว่าระดับการศึกษาของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการช่วยกันจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 3.70

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแนวเขตควบคุมพื้นที่ที่ราษฎรอยู่อาศัย/ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ไว้อย่างชัดเจน” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.132	-.079	-1.508	.132
2. อายุ	.020	.019	00.366	.714
3. สถานภาพสมรส	.022	.017	00.338	.736
4. ระดับการศึกษา	.155	.163	03.057	.002
5. อาชีพ	-.025	-.088	-1.730	.084
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.006	-.009	0-.173	.862
Constant	3.208			

ค่า Adjusted R Square = .028

จากตารางที่ 4.16 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .163) รองลงมา คือ อายุ (Beta = .019) และสถานภาพสมรส (Beta = .017) พบว่าระดับการศึกษาของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแนวเขตควบคุมพื้นที่ที่ราษฎรอยู่อาศัย/ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ไว้อย่างชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 2.80

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 9 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการกำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดการยอมรับ” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.019	.008	0.162	.872
2. อายุ	-.016	-.011	0-.217	.829
3.สถานภาพสมรส	-.087	-.050	0-.991	.322
4. ระดับการศึกษา	.210	.166	03.099	.002
5. อาชีพ	-.028	-.075	-1.477	.141
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.014	.017	0.315	.753
Constant	2.707			

ค่า Adjusted R Square = .018

จากตารางที่ 4.17 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .166) รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Beta = .017) และสถานภาพสมรส (Beta = .050) และเพศ (Beta = .008) พบว่าระดับการศึกษาของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการกำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 1.80

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับเยาวชนในท้องถิ่น” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.207	-.082	0-1.573	.117
2. อายุ	.116	0.077	01.444	.149
3. สถานภาพสมรส	-.047	-.024	0-.476	.634
4. ระดับการศึกษา	.113	0.080	01.488	.138
5. อาชีพ	-.031	-.072	-1.418	.157
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.020	0.022	00.395	.693
Constant	2.562			

ค่า Adjusted R Square = .018

จากตารางที่ 4.18 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .080) รองลงมา คือ อายุ (Beta = .077) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Beta = .022) ไม่พบว่าเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์และทำนายการมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับเยาวชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 1.80

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 11 “ท่านมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์กำหนดขึ้นในขณะที่ท่านเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.083	.041	00.794	.427
2. อายุ	-.107	-.088	-1.675	.095
3. สถานภาพสมรส	.038	.024	00.484	.629
4. ระดับการศึกษา	.218	.192	03.605	.000
5. อาชีพ	-.023	-.067	-1.318	.188
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.055	-.075	-1.383	.167
Constant	3.216			

ค่า Adjusted R Square = .028

จากตารางที่ 4.19 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .192) รองลงมา คือ เพศ (Beta = .041) และสถานภาพสมรส (Beta = .024) พบว่าระดับการศึกษาของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์กำหนดขึ้นในขณะที่ชาวบ้านเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 2.80

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 12 “ท่านได้พัฒนาอาชีพของตนเองจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.045	.021	00.393	.695
2. อายุ	.020	.015	00.286	.775
3. สถานภาพสมรส	-.027	-.016	0-.310	.756
4. ระดับการศึกษา	.108	.088	01.630	.104
5. อาชีพ	-.013	-.037	0-.712	.477
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.018	-.023	-.407	.684
Constant	2.939			

ค่า Adjusted R Square = -.007

จากตารางที่ 4.20 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .088) รองลงมา คือ เพศ (Beta = .021) และอายุ (Beta = .015) ไม่พบว่าเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์และทำนายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีพของตนเองจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้อง

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมในการรับรายได้จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.157	0.073	1.430	.153
2. อายุ	.093	0.072	1.386	.166
3.สถานภาพสมรส	-.013	-.008	-.161	.872
4. ระดับการศึกษา	.341	0.279	5.360	.000
5. อาชีพ	.021	0.056	1.138	.256
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.124	-.158	-2.959	.003
Constant	1.828			

ค่า Adjusted R Square = .071

จากตารางที่ 4.21 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .279) รองลงมา คือ เพศ (Beta = .073) อายุ (Beta = .072) และอาชีพ (Beta = .056) พบว่าระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับรายได้จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 7.10

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 14 “ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.026	.013	00.257	.797
2. อายุ	-.042	-.036	0-.677	.499
3. สถานภาพสมรส	-.078	-.051	-1.031	.303
4. ระดับการศึกษา	.233	.212	03.990	.000
5. อาชีพ	-.034	-.103	-2.038	.042
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.057	-.080	-1.478	.140
Constant	2.905			

ค่า Adjusted R Square = .036

จากตารางที่ 4.22 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .212) รองลงมา คือ เพศ (Beta = .013) พบว่าระดับการศึกษาและอาชีพของชาวบ้านในชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับรายได้จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 3.60

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 15 “ชาวบ้านในชุมชนของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.088	.026	000.489	.625
2. อายุ	-.195	-.094	-1.762	.079
3. สถานภาพสมรส	.009	.003	00.066	.948
4. ระดับการศึกษา	.233	.048	00.897	.370
5. อาชีพ	.094	-.077	-1.493	.136
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.044	-.029	00.533	.594
Constant	3.600			

ค่า Adjusted R Square = .002

จากตารางที่ 4.23 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษา (Beta = .048) รองลงมา คือ เพศ (Beta = .026) และสถานภาพสมรส (Beta = .003) ไม่พบว่าเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์และทำนายการมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 0.20

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 16 “ท่านได้รับประโยชน์จากการวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	.075	.022	00.418	.676
2. อายุ	-.137	-.067	-1.240	.216
3. สถานภาพสมรส	-.052	-.020	0-.387	.699
4. ระดับการศึกษา	.023	.012	00.217	.828
5. อาชีพ	-.024	-.041	0-.796	.426
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.042	-.034	0-.610	.542
Constant	3.689			

ค่า Adjusted R Square = -.005

จากตารางที่ 4.24 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ เพศ (Beta = .022) รองลงมา คือ ระดับการศึกษา (Beta = .012) ไม่พบว่าเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์และทำนายการได้รับประโยชน์จากการวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้อง

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 17 “ท่านได้รับประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.298	-.122	-2.328	.020
2. อายุ	-.126	-.085	-1.610	.108
3. สถานภาพสมรส	-.125	-.066	-1.308	.192
4. ระดับการศึกษา	.122	.088	01.645	.101
5. อาชีพ	-.012	-.028	0-.551	.582
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-.010	-.012	0-.211	.833
Constant	3.426			

ค่า Adjusted R Square = .020

จากตารางที่ 4.25 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือระดับการศึกษา (Beta = .088) พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 2

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 18 “ท่านได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. เพศ	-.125	-.049	0.960	.338
2. อายุ	-.240	-.158	-3.029	.003
3. สถานภาพสมรส	.083	.043	0.861	.390
4. ระดับการศึกษา	.299	.210	3.986	.000
5. อาชีพ	-.040	-.094	-1.880	.061
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.043	.047	.867	.386
Constant	2.845			

ค่า Adjusted R Square = .051

จากตารางที่ 4.26 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือระดับการศึกษา (Beta = .210) รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Beta = .047) สถานภาพสมรส (Beta = .043) พบว่าอายุและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 5.10

สมมติฐานที่ 2 ความรู้และความเข้าใจของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนได้

ตัวแปรอิสระคือข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของชาวบ้านในชุมชนมีจำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยใช้ชื่อย่อแสดงในตารางที่ 4.27 – 4.44 ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ชื่อย่อ ทท1
2. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น ชื่อย่อ อนุรักษ์
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชื่อย่อ ทท 2

4. การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่ากัน ชื่อย่อ ส่วนร่วม
5. การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน ชื่อย่อ ตระหนัก
6. พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่าและเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว ชื่อย่อ พท.อุทยาน
7. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่ ชื่อย่อ ทท3
8. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน ชื่อย่อ ทท4
9. นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง ชื่อย่อ นทท.
10. การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว ชื่อย่อ การที่

ตารางที่ 4.27 – 4.44 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรต้นในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณที่ได้จากการเลือกตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการถดถอยพร้อม ๆ กันในเวลาเดียวกัน (วิธี Enter)

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.071	-.016	00-.276	.783
2. อนุรักษ์	.093	.041	0.696	.487
3. ทท2	.177	.044	00.664	.507
4. ส่วนร่วม	-.217	-.097	0-1.649	.100
5. ตระหนัก	.231	.059	01.038	.300
6. พท.อุทยาน	.047	.010	.167	.867
7. ทท3	.170	.045	.752	.453
8. ทท4	-.011	-.003	-.044	.965
9. นทท.	-.229	-.066	-1.157	.248
10. การที่	-.125	-.059	-1.097	.273
Constant	3.621			

ค่า Adjusted R Square = -.002

จากตารางที่ 4.27 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 5 “การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน” (Beta = .059) รองลงมา คือ ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .045) ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรงโดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .044) ข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” (Beta = .041) ข้อที่ 6 “พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่าและเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว” (Beta = .010) ไม่พบว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้อง

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 2 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่และชาวบ้าน” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.054	-.012	000-.205	.838
2. อนุรักษ์	-.211	-.091	0 -1.559	.120
3. ทท2	-.321	-.076	00-1.181	.238
4. ส่วนร่วม	-.178	-.076	0 -1.328	.185
5. ตระหนัก	-.041	-.010	000-.180	.858
6. พท.อุทยาน	-.399	-.085	-1.390	.165
7. ทท3	-.018	-.005	0-.079	.937
8. ทท4	.033	.008	00.134	.893
9. นทท.	-.020	-.005	0-.097	.923
10. การที่	-.249	-.114	-2.145	.033
Constant	4.900			

ค่า Adjusted R Square = .040

จากตารางที่ 4.28 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .008) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนที่มีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 4

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลาย” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	.120	.020	00.354	.724
2. อนุรักษ์	-.170	-.056	0-.973	.331
3. ทท2	.347	.062	00.988	.324
4. ส่วนร่วม	-.027	-.009	0-.159	.874
5. ตระหนัก	-.084	-.016	0-.287	.774
6. พท.อุทยาน	-.704	-.114	-1.897	.059
7. ทท3	.044	.008	0.148	.882
8. ทท4	-.026	-.005	0-.083	.934
9. นทท.	-.071	-.015	0-.274	.784
10. การที่	-.745	-.258	-4.961	.000
Constant	4.333			

ค่า Adjusted R Square = .075

จากตารางที่ 4.29 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .062) ข้อที่ 1 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ” (Beta = .020) และข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .008) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนที่มีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 7.50

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 4 “ท่านชักชวนคนในชุมชนช่วยกันปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลาย” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.185	-.031	0-.560	.576
2. อนุรักษ์	-.358	-.118	-2.104	.036
3. ทท2	.110	.020	00.323	.747
4. ส่วนร่วม	.057	.019	00.337	.737
5. ตระหนัก	-.040	-.083	-1.545	.123
6. พท.อุทยาน	.395	.065	01.096	.274
7. ทท3	-.084	-.016	0-.290	.772
8. ทท4	-.118	-.023	0-.386	.700
9. นทท.	.133	.028	00.527	.598
10. การที่	-.918	-.321	-6.295	.000
Constant	4.533			

ค่า Adjusted R Square = .110

จากตารางที่ 4.30 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 6 “พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่าและเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว” (Beta = .065) รองลงมา ข้อที่ 9 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง” (Beta = .028) ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรงโดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .020) ข้อที่ 4 “การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น” (Beta = .019) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” และข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในการชักชวนชาวบ้านในชุมชนช่วยกันปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลายไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 11

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อม” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.161	-.029	0-.518	.604
2. อนุรักษ์	-.355	-.126	-2.228	.026
3. ทท2	.214	.042	0.668	.504
4. ส่วนร่วม	-.190	-.067	-1.205	.229
5. ตระหนัก	-.637	-.128	-2.386	.018
6. พท.อุทยาน	-.209	-.037	0-.618	.537
7. ทท3	.122	.025	0-.449	.653
8. ทท4	.251	.051	0.876	.382
9. นทท.	.331	.076	1.398	.163
10. การที่	-.607	-.228	-4.439	.000
Constant	4.146			

ค่า Adjusted R Square = .098

จากตารางที่ 4.31 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 9 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง” (Beta = .076) รองลงมา ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .051) ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรงโดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .042) ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .025) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” ข้อที่ 5 “การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน” และข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 9.80

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามที่ 6 “ท่านและคนในชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันสำรวจและดูแลรักษาป่าไม้และสัตว์ป่า” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.045	-.010	-.166	.868
2. อนุรักษ์	.005	0.002	0-.037	.971
3. ทท2	.093	0.022	0.331	.741
4. ส่วนร่วม	-.266	-.113	-1.937	.053
5. ตระหนัก	-.610	-.147	-2.619	.009
6. พท.อุทยาน	-.227	-.048	0-.770	.442
7. ทท3	-.135	-.034	0-.571	.568
8. ทท4	.139	.034	0.555	.579
9. นทท.	.117	.032	0.568	.571
10. การที่	-.002	-.001	-.019	.985
Constant	4.369			

ค่า Adjusted R Square = .012

จากตารางที่ 4.32 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .034) รองลงมา ข้อที่ 9 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง” (Beta = .032) ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .022) ข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” (Beta = .002) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 5 “การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันสำรวจและดูแลรักษาป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 1.20

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามที่ 7 “ท่านและคนในชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.018	-.003	0-.061	.951
2. อนุรักษ์	-.194	-.071	-1.256	.210
3. ทท2	.279	.056	00.899	.369
4. ส่วนร่วม	-.378	-.138	-2.476	.014
5. ตระหนัก	-.625	-.130	-2.418	.016
6. พท.อุทยาน	-.058	-.011	0-.176	.860
7. ทท3	-.110	-.024	0-.421	.674
8. ทท4	.142	.030	00.510	.611
9. นทท.	.093	.022	00.405	.685
10. การที่	-.552	-.215	-4.170	.000
Constant	4.301			

ค่า Adjusted R Square = .092

จากตารางที่ 4.33 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .056) ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .030) รองลงมา ข้อที่ 9 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง” (Beta = .022) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 4 “การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น” ข้อที่ 5 “การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน” และข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในการช่วยกันจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 9.20

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแนวเขตควบคุมพื้นที่ที่ราษฎรอยู่อาศัย/ทำ กินในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ไว้อย่างชัดเจน” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.329	-.089	-1.559	.120
2. อนุรักษ์	-.399	-.212	-3.666	.000
3. ทท2	.315	.092	01.442	.150
4. ส่วนร่วม	.008	.004	00.079	.937
5. ตระหนัก	-.299	-.091	-1.646	.101
6. พท.อุทยาน	.071	.019	0-.309	.757
7. ทท3	.340	.107	01.843	.066
8. ทท4	-.010	-.003	0-.049	.961
9. นทท.	-.264	-.091	-1.637	.102
10. การที่	-.055	-.031	0-.586	.558
Constant	4.371			

ค่า Adjusted R Square = .048

จากตารางที่ 4.34 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “การ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .107) รองลงมา คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม” (Beta = .092) ข้อที่ 4 “การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้อง ได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น” (Beta = .004) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” มีความสัมพันธ์กับการ มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแนวเขตควบคุมพื้นที่ที่ราษฎรอยู่อาศัย/ทำกินในเขตอุทยาน แห่งชาติแม่วงก์ไว้อย่างชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการ ทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 4.80

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 9 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการกำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน และ ทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดการยอมรับ” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.133	-.027	0.464	.643
2. อนุรักษ์	-.214	-.085	-1.452	.147
3. ทท2	.019	.004	0.064	.949
4. ส่วนร่วม	-.006	-.002	0.040	.968
5. ตระหนัก	-.550	-.125	-2.233	.026
6. พท.อุทยาน	-.381	-.076	-1.221	.223
7. ทท3	.019	.004	0.076	.939
8. ทท4	.249	.058	0.940	.348
9. นทท.	.035	.009	0.162	.872
10. การที่	-.227	-.096	-1.798	.073
Constant	4.485			

ค่า Adjusted R Square = .019

จากตารางที่ 4.35 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .058) รองลงมา คือ ข้อที่ 9 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง” (Beta = .009) ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .004) คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .004) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 5 “การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการกำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน และ ทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 1.90

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับเยาวชนในท้องถิ่น” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	.213	.039	0.667	.505
2. อนุรักษ์	-.324	-.116	-1.971	.049
3. ทท2	-.148	-.029	0.449	.653
4. ส่วนร่วม	-.196	-.070	-1.206	.228
5. ตระหนัก	-.155	-.032	0.564	.573
6. พท.อุทยาน	-.279	-.050	-.803	.423
7. ทท3	-.046	-.010	0.166	.868
8. ทท4	.012	.002	0.040	.968
9. นทท.	-.328	-.076	-1.344	.180
10. การที่	-.147	-.056	-1.041	.299
Constant	4.585			

ค่า Adjusted R Square = .024

จากตารางที่ 4.36 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ” (Beta = .039) รองลงมา คือ ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .002) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับเยาวชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 2.40

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 11 “ท่านมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทางอุทยาน แห่งชาติแม่วงก์กำหนดขึ้นในขณะที่ท่านเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	.280	-.049	01.084	.279
2. อนุรักษ์	-.196	-.158	-1.474	.141
3. ทท2	-.077	-.019	0-.290	.772
4. ส่วนร่วม	.178	.079	1.354	.176
5. ตระหนัก	.182	.046	00.819	.413
6. พท.อุทยาน	-.314	-.077	-1.114	.266
7. ทท3	.192	.050	0 .848	.397
8. ทท4	-.228	-.059	0-.952	.342
9. นทท.	-.300	-.087	-1.522	.129
10. การที่	.004	.002	0.032	.974
Constant	3.872			

ค่า Adjusted R Square = .001

จากตารางที่ 4.37 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 4 “การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น” (Beta = .079) รองลงมา คือ ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .050) ข้อที่ 5 “การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน” (Beta = .046) ข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” (Beta = .002) ไม่พบว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์และร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์กำหนดขึ้นในขณะที่ท่านเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 0.10

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามที่ 12 “ท่านได้พัฒนาอาชีพของตนเอง จากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.396	-.083	-1.425	.155
2. อนุรักษ์	-.244	-.101	-1.707	.089
3. ทท2	.453	.103	1.576	.116
4. ส่วนร่วม	-.038	-.016	-.267	.789
5. ตระหนัก	-.386	-.091	-1.611	.108
6. พท.อุทยาน	.438	.090	1.443	.150
7. ทท3	-.053	-.014	0-.239	.811
8. ทท4	.098	.023	0.379	.705
9. นทท.	-.076	-.020	-.355	.723
10. การที่	-.051	-.022	-.415	.679
Constant	3.706			

ค่า Adjusted R Square = .006

จากตารางที่ 4.38 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .103) รองลงมา คือ ข้อที่ 6 “พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่าและเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว” (Beta = .090) ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .023) ไม่พบว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์และร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการท่านได้พัฒนาอาชีพของตนเอง จากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 0.60

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมในการรับรายได้จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติ แม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	.116	.025	00.425	.671
2. อนุรักษ์	-.002	-.001	0-.017	.986
3. ทท2	-.179	-.041	0-.632	.528
4. ส่วนร่วม	-.460	-.190	-3.307	.001
5. ตระหนัก	-.128	-.030	0-.543	.587
6. พท.อุทยาน	-.121	-.025	0-.405	.686
7. ทท3	-.544	-.133	-2.274	.024
8. ทท4	.398	.096	01.571	.117
9. นทท.	.368	.099	01.762	.079
10. การที่	-.135	-.059	-1.114	.266
Constant	4.098			

ค่า Adjusted R Square = .034

จากตารางที่ 4.39 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 9 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติให้เสื่อมโทรมลง” (Beta = .099) รองลงมา คือ ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้ง ประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .096) ข้อที่ 1 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ” (Beta = .025) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 4 “การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว เชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น” และข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” มีความสัมพันธ์และร่วมกัน ทำนายการมีส่วนร่วมในการรับรายได้จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 3.40

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามที่ 14 “ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	.133	.031	00.539	.590
2. อนุรักษ์	-.159	-.073	-1.253	.211
3. ทท2	.220	.056	00.863	.389
4. ส่วนร่วม	-.118	-.054	0-.938	.349
5. ตระหนัก	-.229	-.060	-1.076	.282
6. พท.อุทยาน	.035	.008	00.131	.896
7. ทท3	.266	.072	01.233	.218
8. ทท4	-.004	-.001	0-.019	.985
9. นทท.	-.019	-.006	0-.099	.921
10. การที่	-.310	-.151	-2.842	.005
Constant	3.561			

ค่า Adjusted R Square = .034

จากตารางที่ 4.40 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .072) รองลงมา คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดลอม” (Beta = .056) ข้อที่ 1 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ” (Beta = .031) และข้อที่ 6 “พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่า และเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว” (Beta = .008) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” มีความสัมพันธ์และร่วมกันทำนายการมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 3.40

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 15 “ชาวบ้านในชุมชนของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.100	-.013	0-.225	.822
2. อนุรักษ์	-.249	-.065	-1.089	.277
3. ทท2	-.048	-.007	0-.104	.917
4. ส่วนร่วม	-.086	-.023	-.382	.703
5. ตระหนัก	.249	.037	0.649	.517
6. พท.อุทยาน	-.054	-.007	0-.112	.911
7. ทท3	-.142	-.022	0-.366	.715
8. ทท4	.062	.009	0.150	.881
9. นทท.	-.269	-.046	0-.791	.429
10. การที่	.002	.001	0.011	.991
Constant	4.201			

ค่า Adjusted R Square = -.017

จากตารางที่ 4.41 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 5 “การตระหนักและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .037) รองลงมา คือ ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .009) และข้อที่ 10 “การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” (Beta = .001) ไม่พบว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์และร่วมกันทำนายในการที่ชาวบ้านในชุมชนของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้อง

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 16 “ท่านได้รับประโยชน์จากการวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.459	-.062	-1.039	.299
2. อนุรักษ์	.022	.006	0.099	.921
3. ทท2	.274	.040	0.600	.549
4. ส่วนร่วม	.029	.008	0.128	.899
5. ตระหนัก	-.126	-.019	0-.331	.741
6. พท.อุทยาน	-.280	-.037	0-.582	.561
7. ทท3	.337	.052	0.873	.383
8. ทท4	-.074	-.011	0-.180	.857
9. นทท.	-.194	-.033	0-.576	.565
10. การที่	-.220	-.061	-1.126	.261
Constant	4.011			

ค่า Adjusted R Square = -.015

จากตารางที่ 4.42 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .052) รองลงมา คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .040) ข้อที่ 4 “การเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องได้รับผลประโยชน์เป็นรายได้เท่านั้น” (Beta = .008) และข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” (Beta = .006) ไม่พบว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์และร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์จากการวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้อง

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามในคำถามที่ 17 “ท่านได้รับประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.336	-.063	-1.072	.284
2. อนุรักษ์	-.297	-.109	-1.841	.066
3. ทท2	.118	.024	0.364	.716
4. ส่วนร่วม	-.204	-.074	-1.280	.201
5. ตระหนัก	-.205	-.043	0-.760	.448
6. พท.อุทยาน	.080	.015	0.235	.814
7. ทท3	.020	.004	0.074	.941
8. ทท4	.024	.005	0.083	.934
9. นทท.	-.097	-.023	0-.407	.684
10. การที่	-.151	-.059	-1.092	.276
Constant	4.146			

ค่า Adjusted R Square = .012

จากตารางที่ 4.43 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง โดยไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” (Beta = .024) รองลงมา คือข้อที่ 6 “พื้นที่อุทยานถูกจัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่าและเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการท่องเที่ยว” (Beta = .015) ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .005) ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” (Beta = .004) ไม่พบว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์และร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 1.20

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามใน คำถามที่ 18 “ท่านได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทท1	-.098	-.018	0-.309	.757
2. อนุรักษ์	-.334	-.119	-2.042	.042
3. ทท2	-.061	-.012	0-.185	.853
4. ส่วนร่วม	-.203	-.072	-1.254	.211
5. ตระหนัก	-.035	-.007	0-.126	.900
6. พท.อุทยาน	-.238	-.042	0-.686	.493
7. ทท3	-.663	-.139	-2.388	.017
8. ทท4	.327	.067	01.110	.268
9. นทท.	-.101	-.023	0-.418	.676
10. การที่	-.299	-.113	-2.132	.034
Constant	5.216			

ค่า Adjusted R Square = .042

จากตารางที่ 4.44 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 8 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนต้องร่วมมือกัน” (Beta = .067) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 2 “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น” ข้อที่ 7 “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงอยู่” และข้อที่ 10 “นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมากในแต่ละครั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว” มีความสัมพันธ์และร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 4.20

สมมติฐานที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนวยการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนได้

ตัวแปรอิสระคือระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนมีจำนวน 29 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยใช้ชื่อย่อแสดงในตารางที่ 4.45 – 4.62 ดังนี้

1. ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ ท่านร่วม
2. ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ เสนอแนะ
3. ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ ประชุม
4. ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ เข้าร่วม
5. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ วางแผน
6. ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ ร่วมสรุป
7. ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ ร่วมระดม
8. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ นำเที่ยว
9. ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ ข้อคิด
10. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน ชื่อย่อ จัดตั้ง
11. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ ชื่อย่อ ความรู้
12. ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว ชื่อย่อ ประสาน
13. ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ อาสา

14. ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน
ชื่อย่อ กับหน่วย
15. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ ที่
พัก
16. ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว
ชื่อย่อ ประชาสัมพันธ์
17. ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว ชื่อย่อ บริการ
18. ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ
ขับรถ
19. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการ
ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ กำหนด
20. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน
การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ มาตรฐาน
21. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว ชื่อย่อ ทางเดิน
22. ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติ
แม่วงก์ ชื่อย่อ มาตรการ
23. ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม
่วงก์ ชื่อย่อ ปลอดภัย
24. ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติ
แม่วงก์ ชื่อย่อ ดูแล
25. ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ชื่อย่อ ป้องกัน
26. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม
่วงก์ ชื่อย่อ ท่านมี
27. ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติ
แม่วงก์ ชื่อย่อ ท่านเสนอ
28. ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน
อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ชื่อย่อ ท่านเข้า

29. ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติ
แม่ฮ่องสอน ชื่อย่อ สำคัญ

ตารางที่ 4.45 – 4.62 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรต้นในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณที่ได้จากการเลือกตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการถดถอยพร้อม ๆ กันในเวลาเดียวกัน (วิธี Enter)

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	0.079	0.109	01.500	.134
2. เสนอแนะ	-.135	-.183	-2.174	.030
3. ประชุม	-.043	-.057	0-.636	.525
4. เข้าร่วม	0.082	0.111	01.344	.180
5. วางแผน	0.013	0.016	00.179	.858
6. ร่วมสรุป	-.098	-.119	-1.459	.145
7. ร่วมระดม	-.094	-.117	-1.339	.181
8. นำเที่ยว	0.020	0.014	00.263	.792
9. ข้อคิด	-.126	-.160	-1.604	.109
10. จัดตั้ง	0.177	0.220	02.659	.008
11. ความรู้	0.103	0.081	01.786	.075
12. ประสาน	0.417	0.270	04.386	.000
13. อาสา	-.019	-.014	0-.308	.758
14. กับหน่วย	0.362	0.273	5.763	.000
15. ที่พัก	0.021	0.015	0.273	.785
16. ประชาสัมพันธ์	0.096	0.124	1.901	.058
17. บริการ	0.185	0.121	2.331	.020
18. ขับรถ	-.061	-.051	-.944	.346
19. กำหนด	-.135	-.165	-1.971	.050
20. มาตรฐาน	0.121	.134	2.783	.006
21. ทางเดิน	-.028	-.029	-.614	.539
22. มาตรการ	0.129	0.179	2.184	.030

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
23. ปลอดภัย	0.141	0.172	1.835	.067
24. ดูแล	0.029	0.033	0.645	.519
25. ป้องกัน	-.059	-.052	-1.129	.260
26. ท่านมี	0.041	0.055	0.730	.466
27. ท่านเสนอ	-.099	-.136	-1.330	.184
28. ท่านเข้า	-.065	-.080	-1.361	.174
29. สำคัญ	0.095	0.136	1.455	.146
Constant	-.488			

ค่า Adjusted R Square = .327

จากตารางที่ 4.45 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .273) รองลงมา คือ ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .270) ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .220) ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .179) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .172) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .136) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .134) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .124) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .121) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .111) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการจัดการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .109) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .081) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .055) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .033) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนานักกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .016) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ

แม่วงศ์” (Beta = .015) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงศ์” (Beta = .014) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงศ์” ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” และข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงศ์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 32.70

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 2 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่และชาวบ้าน” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.052	-.070	-.968	.232
2. เสนอแนะ	.106	.139	1.662	.334
3. ประชุม	.047	.059	.662	.097
4. เข้าร่วม	-.106	-.137	-1.681	.509
5. วางแผน	.003	.004	.043	.094
6. ร่วมสรุป	-.054	-.063	-.784	.966
7. ร่วมระดม	.098	.117	1.354	.434
8. นำเที่ยว	.017	.012	.224	.176
9. ข้อคิด	-.041	-.050	-.506	.823
10. จัดตั้ง	.050	.059	.723	.613
11. ความรู้	.051	.039	.859	.470
12. ประสาน	.308	.191	3.142	.391
13. อาสา	.087	.060	1.360	.002
14. กับหน่วย	-.141	-.102	-2.179	.175
15. ที่พัก	.099	.065	1.222	.030
16. ประชาสัมพันธ์	.081	.101	1.560	.222
17. บริการ	.007	.005	.087	.120

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
18. ชั้บรถ	.058	.046	.868	.930
19. กำหนด	-.043	-.051	-.614	.386
20. มาตรฐาน	.047	.050	1.040	.539
21. ทางเดิน	-.036	-.036	-.761	.299
22. มาตรการ	-.024	-.032	-.393	.447
23. ปลอดภัย	.080	.093	1.008	.695
24. ดูแล	.112	.121	2.377	.314
25. ป้องกัน	-.121	-.103	-2.245	.018
26. ท่านมี	.159	.201	2.723	.025
27. ท่านเสนอ	-.155	-.203	-2.007	.007
28. ท่านเข้า	.109	.129	2.208	.045
29. สำคัญ	.085	.116	1.260	.028
Constant	.562			

ค่า Adjusted R Square = .340

จากตารางที่ 4.46 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 26 ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .273) รองลงมา คือ ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .191) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .139) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .129) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .121) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .117) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .116) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .101) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .093) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่ นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .065) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .060) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .059) ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาค

ประชาชน” (Beta = .059) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .050) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .046) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .039) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .012) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .005) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .004) พบว่าตัวแปรอิสระ ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่และชาวบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 34

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลาย” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.102	-.103	-1.821	.069
2. เสนอแนะ	-.011	-.011	-.164	.870
3. ประชุม	-.026	-.025	-.356	.722
4. เข้าร่วม	-.166	-.163	-2.548	.011
5. วางแผน	-.003	-.002	-.034	.973
6. ร่วมสรุป	.005	.004	.070	.945
7. ร่วมระดม	.270	.246	3.629	.000
8. นำเที่ยว	.102	.053	1.290	.198
9. ข้อคิด	-.046	-.043	-.556	.579
10. จัดตั้ง	.362	.328	5.114	.000
11. ความรู้	-.045	-.026	-.736	.462

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
12. ประสาน	.101	.048	1.000	.318
13. อาสา	.066	.035	.995	.321
14. กับหน่วย	-.052	-.028	-.777	.438
15. ที่พัก	-.021	-.011	-.255	.799
16. ประชาสัมพันธ์	.262	.248	4.907	.000
17. บริการ	.092	.044	1.087	.278
18. ขับรถ	-.076	-.046	-1.104	.270
19. กำหนด	.010	.009	.140	.889
20. มาตรฐาน	-.044	-.036	-.955	.340
21. ทางเดิน	-.049	-.038	-1.013	.312
22. มาตรการ	.135	.136	2.148	.032
23. ปลอดภัย	-.047	-.041	-.572	.568
24. ดูแล	.082	.067	1.694	.091
25. ป้องกัน	.059	.038	1.066	.287
26. ท่านมี	.204	.196	3.390	.001
27. ท่านเสนอ	.037	.036	.462	.645
28. ท่านเข้า	-.083	-.074	-1.630	.104
29. สำคัญ	.036	.038	.524	.600
Constant	-.043			

ค่า Adjusted R Square = .596

จากตารางที่ 4.47 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .328) รองลงมา คือ ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .248) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .246) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .196) ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .136) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .067) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .053) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .048) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่ม

ให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .044) ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .038) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .038) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .036) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .035) ข้อที่ 19 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .009) ข้อที่ 6 “ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .004) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 59.60

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 4 “ท่านชักชวนคนในชุมชนช่วยกันปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลาย” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.116	-.119	-2.087	.038
2. เสนอแนะ	.040	.040	.609	.543
3. ประชุม	.033	.032	.462	.645
4. เข้าร่วม	-.047	-.047	-.724	.470
5. วางแผน	-.289	-.275	-3.887	.000
6. ร่วมสรุป	-.014	-.013	-.197	.844
7. ร่วมระดม	.379	.348	5.096	.000
8. นำเที่ยว	.004	.002	.051	.959
9. ข้อคิด	-.169	-.158	-2.031	.043

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
10. จัดตั้ง	.312	.286	4.418	.000
11. ความรู้	-.089	-.051	-1.452	.147
12. ประสาน	.137	.065	1.359	.175
13. อาสา	.042	.022	.635	.526
14. กับหน่วย	-.130	-.072	-1.956	.051
15. ที่พัก	.099	.050	1.186	.237
16. ประชาสัมพันธ์	.303	.290	5.691	.000
17. บริการ	.047	.023	.557	.578
18. ขับรถ	-.031	-.019	-.444	.657
19. กำหนด	-.136	-.122	-1.870	.062
20. มาตรฐาน	-.008	-.006	-.163	.871
21. ทางเดิน	.020	.016	.420	.675
22. มาตรการ	.109	.112	1.742	.082
23. ปลอดภัย	.242	.217	2.961	.003
24. ดูแล	.025	.021	.524	.600
25. ป้องกัน	-.016	-.010	-.279	.780
26. ทำนมี	-.097	-.095	-1.621	.106
27. ทำนเสนอ	.158	.159	1.991	.047
28. ทำนเข้า	-.073	-.065	-1.423	.156
29. สำคัญ	.165	.173	2.375	.018
Constant	.493			

ค่า Adjusted R Square = .589

จากตารางที่ 4.48 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “ทำนร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .348) รองลงมา คือ ข้อที่ 16 “ทำนมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .290) ข้อที่ 10 “ทำนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .286) ข้อที่ 23 “ทำนเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .217) ข้อที่ 29 “ทำนมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .173) ข้อที่ 27 “ทำนเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .159) ข้อที่ 22 “ทำนและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .112) ข้อที่ 12 “ทำนมีส่วนร่วมในการ

ประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .065) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .050) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .040) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .032) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้นักท่องเที่ยว” (Beta = .023) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .022) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .021) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .016) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .002) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการชักชวนคนในชุมชนช่วยกันปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลาย” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 58.90

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อม” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	.019	.021	.398	.691
2. เสนอแนะ	.037	.040	.670	.503
3. ประชุม	.279	.290	4.560	.000
4. เข้าร่วม	.053	.056	.959	.338
5. วางแผน	-.051	-.052	-.813	.417
6. ร่วมสรุป	-.126	-.122	-2.102	.036
7. ร่วมระดม	.254	.251	4.052	.000
8. นำเที่ยว	.063	.035	.940	.348
9. ซักคิด	-.150	-.150	-2.131	.034
10. จัดตั้ง	.029	.029	.490	.624
11. ความรู้	.005	.003	.100	.920
12. ประสาน	-.018	-.009	-.211	.833
13. อาสา	.044	.025	.787	.432
14. กับหน่วย	.069	.041	1.235	.217
15. ที่พัก	.027	.015	.390	.697
16. ประชาสัมพันธ์	.058	.059	1.285	.200
17. บริการ	-.109	-.057	-1.533	.126
18. ขับรถ	.012	.008	.206	.837
19. กำหนด	-.089	-.086	-1.459	.145
20. มาตรฐาน	-.015	-.013	-.375	.708
21. ทางเดิน	.042	.034	1.014	.311
22. มาตรการ	.158	.173	2.985	.003
23. ปลอดภัย	.128	.123	1.849	.065
24. ดูแล	-.014	-.013	-.353	.725
25. ป้องกัน	-.038	-.026	-.801	.423
26. ท่านมี	.033	.034	.651	.515
27. ท่านเสนอ	.006	.007	.097	.923
28. ท่านเข้า	.000	.000	-.004	.997
29. สำคัญ	.256	.289	4.365	.000
Constant	-.073			

ค่า Adjusted R Square = .662

จากตารางที่ 4.49 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .290) รองลงมา คือ ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .289) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .251) ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .173) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .123) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .059) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .041) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .040) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .035) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .034) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .034) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .025) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .021) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .015) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .008) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .007) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .003) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .000) พบว่าตัวแปรอิสระ ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 6 “ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยาน

แห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในการจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 66.20

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 6 “ท่านและคนในชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันสำรวจและดูแลรักษาป่าไม้และสัตว์ป่า” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	.103	.136	1.739	.083
2. เสนอแนะ	-.068	-.088	-.974	.331
3. ประชุม	.088	.110	1.138	.256
4. เข้าร่วม	.068	.087	.985	.325
5. วางแผน	-.164	-.201	-2.071	.039
6. ร่วมสรุป	.001	.001	.017	.987
7. ร่วมระดม	.196	.231	2.468	.014
8. นำเที่ยว	-.033	-.022	-.388	.698
9. ข้อคิด	-.071	-.085	-.794	.428
10. จัดตั้ง	-.029	-.034	-.382	.703
11. ความรู้	.143	.107	2.205	.028
12. ประสาน	.103	.063	.959	.338
13. อาสา	.030	.021	.433	.665
14. กับหน่วย	.046	.033	.649	.517
15. ที่พัก	-.113	-.073	-1.269	.205
16. ประชาสัมพันธ์	.000	.000	-.005	.996
17. บริการ	.050	.031	.562	.575
18. ขับรถ	.178	.141	2.437	.015
19. กำหนด	-.096	-.111	-1.239	.216
20. มาตรฐาน	.069	.072	1.396	.164
21. ทางเดิน	.099	.098	1.917	.056
22. มาตรการ	-.046	-.060	-.686	.493
23. ปกป้อง	.017	.020	.197	.844

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
24. ดูแล	.178	.190	3.464	.001
25. ป้องกัน	-.005	-.004	-.084	.933
26. ท่านมี	.057	.072	.892	.373
27. ท่านเสนอ	.035	.045	.410	.682
28. ท่านเข้า	.058	.067	1.070	.285
29. สำคัญ	-.013	-.018	-.176	.860
Constant	.338			

ค่า Adjusted R Square = .225

จากตารางที่ 4.50 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .231) รองลงมา คือ ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .190) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .141) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .136) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .110) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .107) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .098) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .087) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .072) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .072) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .067) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .063) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .045) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .033) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .031) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการ

ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .021) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .020) ข้อที่ 6 “ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .001) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันสำรวจและดูแลรักษาป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 22.50

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 7 “ท่านและคนในชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันจัดโครงการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.189	-.214	-4.282	.000
2. เสนอแนะ	.062	.069	1.194	.233
3. ประชุม	.084	.091	1.471	.142
4. เข้าร่วม	.175	.193	3.401	.001
5. วางแผน	-.082	-.087	-1.401	.162
6. ร่วมสรุป	-.158	-.158	-2.821	.005
7. ร่วมระดม	.334	.341	5.680	.000
8. นำเที่ยว	.026	.015	.416	.678
9. ข้อคิด	-.207	-.215	-3.138	.002
10. จัดตั้ง	.214	.218	3.831	.000
11. ความรู้	-.023	-.015	-.484	.629
12. ประสาน	-.206	-.109	-2.584	.010
13. อาสา	.011	.006	.206	.837
14. กั๊บน่วย	.024	.015	.459	.647

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
15. ที่พัก	-.014	-.008	-.206	.837
16. ประชาสัมพันธ์	.006	.006	.135	.893
17. บริการ	.173	.093	2.601	.010
18. ชั้บรถ	.027	.018	.501	.617
19. กำหนด	.148	.148	2.579	.010
20. มาตรฐาน	-.081	-.073	-2.219	.027
21. ทางเดิน	.021	.018	.546	.585
22. มาตรการ	-.021	-.023	-.417	.677
23. ปลอดภัย	.195	.194	3.019	.003
24. คูแล	.046	.042	1.194	.233
25. ป้องกัน	.002	.002	.055	.956
26. ท่านมี	.106	.115	2.242	.026
27. ท่านเสนอ	.072	.081	1.150	.251
28. ท่านเข้า	.025	.026	.632	.528
29. สำคัญ	.124	.145	2.259	.024
Constant	.275			

ค่า Adjusted R Square = .683

จากตารางที่ 4.51 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .341) รองลงมา คือ ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .218) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .194) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยาน-แห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .193) ข้อที่ 19 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .148) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .145) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .115) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .093) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .091) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการ

จัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .081) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .069) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .042) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .026) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .018) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .018) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .015) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .015) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนรวมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .006) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนรวมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .006) ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .002) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนรวมวางแผนการจัดการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 6 “ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 19 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” และข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับคนในชุมชนและเจ้าหน้าที่ช่วยกันจัด

โครงการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 68.30

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแนวเขตควบคุมพื้นที่ที่ราษฎรอยู่อาศัย/ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ไว้อย่างชัดเจน” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.021	-.034	-.464	.643
2. เสนอแนะ	.040	.065	.769	.442
3. ประชุม	-.104	-.163	-1.807	.072
4. เข้าร่วม	.098	.158	1.899	.058
5. วางแผน	.019	.030	.329	.742
6. ร่วมสรุป	-.044	-.064	-.779	.436
7. ร่วมระดม	.114	.170	1.928	.055
8. นำเที่ยว	-.014	-.012	-.223	.823
9. ข้อคิด	.067	.101	1.011	.313
10. จัดตั้ง	-.037	-.056	-.666	.506
11. ความรู้	-.021	-.019	-.422	.673
12. ประสาน	.224	.173	2.789	.006
13. อาสา	-.116	-.100	-2.207	.028
14. กักหน่วย	.079	.071	1.488	.138
15. ที่พัก	.050	.041	.754	.451
16. ประชาสัมพันธ์	.026	.040	.612	.541
17. บริการ	-.059	-.046	-.885	.377
18. ชีบรถ	-.036	-.036	-.665	.507
19. กำหนด	-.118	-.172	-2.045	.042
20. มาตรฐาน	.084	.111	2.283	.023
21. ทางเดิน	.069	.086	1.781	.076
22. มาตรการ	-.105	-.173	-2.101	.036
23. ปกป้องภัย	.092	.134	1.422	.156
24. ดูแล	.163	.218	4.228	.000
25. ป้องกัน	-.031	-.033	-.706	.481

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
26. ท่านมี	-.017	-.027	-.358	.721
27. ท่านเสนอ	.024	.039	.379	.705
28. ท่านเข้า	.083	.121	2.038	.042
29. สำคัญ	.053	.089	.952	.342
Constant	1.811			

ค่า Adjusted R Square = .318

จากตารางที่ 4.52 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .218) รองลงมา คือ ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .173) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .170) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .158) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .134) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .121) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .111) ข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .101) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .089) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .086) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .071) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .065) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่ นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .040) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .040) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .039) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .030) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการ

ประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 19 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแนวเขตควบคุมพื้นที่ที่ราษฎรอยู่อาศัย/ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ไว้อย่างชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 31.80

ตารางที่ 4.53 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 9 “ท่านมีส่วนร่วมร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการกำหนดรูปแบบการให้บริการใช้ประโยชน์ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดการยอมรับ” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.061	-.075	-1.073	.284
2. เสนอแนะ	-.022	-.027	-.333	.739
3. ประชุม	-.027	-.031	-.363	.717
4. เข้าร่วม	-.014	-.017	-.209	.834
5. วางแผน	-.057	-.066	-.760	.448
6. ร่วมสรุป	.002	.002	.027	.979
7. ร่วมระดม	.142	.158	1.882	.061
8. นำเที่ยว	-.078	-.050	-.975	.330
9. ข้อคิด	.010	.012	.121	.904
10. จัดตั้ง	.104	.116	1.456	.146
11. ความรู้	-.076	-.054	-1.235	.218
12. ประสาน	.015	.009	.150	.880
13. อาสา	-.071	-.046	-1.063	.288
14. กับหน่วย	.186	.125	2.757	.006
15. ที่พัก	.240	.147	2.851	.005
16. ประชาสัมพันธ์	-.015	-.018	-.283	.777

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
17. บริการ	-.035	-.021	-.414	.679
18. ชั้บรถ	.034	.025	.484	.629
19. กำหนด	-.106	-.116	-1.446	.149
20. มาตรฐาน	.214	.211	4.582	.000
21. ทางเดิน	.216	.201	4.383	.000
22. มาตรการ	-.014	-.017	-.214	.830
23. ปลอดภัย	.048	.052	.577	.564
24. ดูแล	.070	.071	1.437	.151
25. ป้องกัน	-.031	-.024	-.541	.589

ค่าAdjusted R Square = .381

จากตารางที่ 4.53 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .235) รองลงมา คือ ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .211) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .201) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .158) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .147) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .125) ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .116) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .071) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .052) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .039) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .025) ข้อที่ 28 “ ” (Beta = .024) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .021) ข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .012) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือ

บริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .009) ข้อที่ 6 “ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .002) พบว่าตัวแปรอิสระ ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” และข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการกำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 38.10

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับเยาวชนในท้องถิ่น” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	.029	.032	.550	.583
2. เสนอแนะ	.052	.057	.835	.404
3. ประชุม	.124	.130	1.788	.075
4. เข้าร่วม	-.017	-.018	-.273	.785
5. วางแผน	.134	.138	1.885	.060
6. ร่วมสรุป	-.049	-.048	-.719	.472
7. ร่วมระดม	.053	.053	.750	.454
8. นำเที่ยว	-.164	-.093	-2.167	.031
9. ข้อคิด	.058	.059	.731	.465
10. จัดตั้ง	.054	.054	.801	.423
11. ความรู้	.158	.099	2.703	.007
12. ประสาน	.023	.012	.234	.815
13. อาสา	-.158	-.091	-2.509	.013

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
14. กีบหน่วย	-.114	-.068	-1.788	.075
15. ที่พัก	-.128	-.070	-1.609	.108
16. ประชาสัมพันธ์	.164	.169	3.211	.001
17. บริการ	-.167	-.087	-2.074	.039
18. ชั้บรถ	-.022	-.015	-.335	.738
19. กำหนด	-.119	-.116	-1.717	.087
20. มาตรฐาน	-.039	-.034	-.881	.379
21. ทางเดิน	.022	.018	.465	.642
22. มาตรการ	-.096	-.106	-1.595	.111
23. ปลอดภัย	.147	.142	1.881	.061
24. คูแล	.145	.130	3.143	.002
25. ป้องกัน	.001	.001	.020	.984
26. ท่านมี	.145	.154	2.539	.012
27. ท่านเสนอ	-.083	-.091	-1.100	.272
28. ท่านเข้า	.085	.083	1.752	.081
29. สำคัญ	.204	.232	3.068	.002
Constant	2.318			

ค่าAdjusted R Square = .559

จากตารางที่ 4.54 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .232) รองลงมา คือ ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .169) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .154) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .143) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .138) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .130) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยาน-แห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .130) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .099) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิง

นิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .083) ข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .059) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .057) ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .054) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .053)) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .032) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .018) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .012) ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .001) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับเยาวชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 55.90

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 11 “ท่านมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์กำหนดขึ้น ในขณะที่ท่านเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.069	-.095	-1.237	.217
2. เสนอแนะ	.108	.147	1.655	.099
3. ประชุม	-.138	-.181	-1.912	.057
4. เข้าร่วม	.076	.102	1.173	.241
5. วางแผน	.032	.041	.430	.667
6. ร่วมสรุป	-.096	-.116	-1.352	.177
7. ร่วมระดม	.251	.312	3.386	.001
8. นำเที่ยว	-.048	-.034	-.603	.547
9. ข้อคิด	-.079	-.100	-.953	.341
10. จัดตั้ง	.130	.162	1.852	.065
11. ความรู้	.036	.029	.600	.549
12. ประสาน	.162	.105	1.617	.107
13. อาสา	.064	.046	.977	.329
14. กับหน่วย	.311	.234	4.692	.000
15. ที่พัก	-.048	-.032	-.573	.567
16. ประชาสัมพันธ์	.119	.154	2.246	.025
17. บริการ	-.018	-.012	-.213	.832
18. ขับรถ	.124	.103	1.811	.071
19. กำหนด	-.059	-.073	-.824	.410
20. มาตรฐาน	.077	.084	1.663	.097
21. ทางเดิน	.092	.096	1.911	.057
22. มาตรการ	-.116	-.161	-1.862	.063
23. ปลอดภัย	-.014	-.018	-.178	.859
24. ดูแล	.029	.033	.602	.547
25. ป้องกัน	-.134	-.118	-2.423	.016
26. ท่านมี	-.009	-.011	-.144	.885
27. ท่านเสนอ	.175	.239	2.217	.027
28. ท่านเข้า	-.068	-.083	-1.343	.180
29. สำคัญ	-.118	-.168	-1.712	.088
Constant	.877			

ค่า Adjusted R Square = .251

จากตารางที่ 4.55 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .312) รองลงมา คือ ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .239) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .234) ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .162) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .154) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .147) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .105) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .103) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .096) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .084) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .103) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .102) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .096) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .084) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .046) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .041) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .033) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .029) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วน

ช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” และข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ทางอุทยานแห่งชาติแม่วังก์กำหนดขึ้นในขณะที่ท่านเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 25.10

ตารางที่ 4.56 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 12 “ท่านได้พัฒนาอาชีพของตนเอง จากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	.041	.052	.646	.518
2. เสนอแนะ	-.136	-.171	-1.822	.069
3. ประชุม	.022	.027	.266	.790
4. เข้าร่วม	.042	.052	.561	.575
5. วางแผน	-.093	-.111	-1.098	.273
6. ร่วมสรุป	-.080	-.090	-.992	.322
7. ร่วมระดม	.059	.068	.693	.489
8. นำเที่ยว	-.009	-.006	-.099	.921
9. ข้อคิด	-.010	-.012	-.108	.914
10. จัดตั้ง	.043	.049	.533	.594
11. ความรู้	.172	.126	2.478	.014
12. ประสาน	.226	.135	1.972	.049
13. อาสา	-.057	-.038	-.751	.453
14. กับหน่วย	-.082	-.057	-1.079	.281
15. ที่พัก	.019	.012	.196	.845
16. ประชาสัมพันธ์	.048	.058	.793	.428
17. บริการ	-.092	-.056	-.956	.340
18. ชีบรถ	-.004	-.003	-.049	.961
19. กำหนด	-.061	-.069	-.735	.463
20. มาตรฐาน	.140	.143	2.655	.008
21. ทางเดิน	.022	.021	.400	.690
22. มาตรการ	.074	.095	1.036	.301

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
23. ปลอดภัย	.061	.069	.656	.512
24. ดูแล	.008	.008	.147	.883
25. ป้องกัน	-.082	-.067	-1.295	.196
26. ท่านมี	.002	.003	.037	.971
27. ท่านเสนอ	.024	.031	.268	.789
28. ท่านเข้า	.163	.184	2.802	.005
29. สำคัญ	.073	.096	.920	.358
Constant	1.724			

ค่า Adjusted R Square = .161

จากตารางที่ 4.56 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .184) รองลงมา คือ ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .143) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .135) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .126) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .096) ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .095) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .069) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .068) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .058) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .052) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .052) ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .049) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .031) ข้อ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .027) ข้อที่ 15 ท่านมีส่วนร่วมใน

การจัดการที่פקให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ (Beta = .012) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .008) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .003) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับการได้พัฒนาอาชีพของตนเอง จากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 16.10

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมในการรับรายได้จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	.114	.147	2.119	.035
2. เสนอแนะ	-.037	-.047	-.587	.558
3. ประชุม	.158	.193	2.251	.025
4. เข้าร่วม	.043	.053	.676	.500
5. วางแผน	-.049	-.059	-.684	.494
6. ร่วมสรุป	-.079	-.089	-1.144	.253
7. ร่วมระดม	.045	.052	.628	.531
8. นำเที่ยว	-.091	-.060	-1.190	.235
9. ข้อคิด	-.056	-.066	-.696	.487
10. จัดตั้ง	.069	.079	1.008	.314
11. ความรู้	-.071	-.052	-1.203	.230
12. ประสาน	-.132	-.079	-1.352	.177
13. อาสา	.079	.053	1.229	.220
14. กับหน่วย	.419	.293	6.496	.000
15. ที่พัก	.130	.083	1.617	.107
16. ประชาสัมพันธ์	-.083	-.099	-1.601	.110

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
17. บริการ	.101	.061	1.237	.217
18. ขับรถ	.101	.078	1.520	.129
19. กำหนด	-.045	-.051	-638	.524
20. มาตรฐาน	.145	.148	3.232	.001
21. ทางเดิน	.097	.094	2.058	.040
22. มาตรการ	.012	.015	.198	.843
23. ปลอดภัย	.105	.118	1.327	.185
24. ดูแล	-.003	-.003	-.065	.948
25. ป้องกัน	.127	.104	2.358	.019
26. ท่านมี	-.031	-.038	-.536	.592
27. ท่านเสนอ	.178	.225	2.314	.021
28. ท่านเข้า	-.198	-.225	-4.016	.000
29. สำคัญ	.010	.013	.142	.887
Constant	-.577			

ค่า Adjusted R Square = .388

จากตารางที่ 4.57 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .293) รองลงมา คือ ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .225) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .193) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .148) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .147) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .118) ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .104) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .094) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .083) ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .079) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมใน

การบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .078) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .061) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .053) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .053) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .052) ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .015) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .013) พบว่าตัวแปรอิสระ ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับรายได้จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 38.80

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 14 “ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.010	-.014	-.193	.847
2. เสนอแนะ	-.049	-.068	-.788	.431
3. ประชุม	-.068	-.091	-.992	.322
4. เข้าร่วม	.112	.156	1.837	.067
5. วางแผน	-.060	-.080	-.859	.391
6. ร่วมสรุป	.006	.008	.095	.924
7. ร่วมระดม	.193	.247	2.759	.006
8. นำเที่ยว	.144	.105	1.926	.055
9. ซักคิด	-.005	-.006	-.060	.952
10. จัดตั้ง	-.031	-.040	-.467	.640
11. ความรู้	.059	.048	1.029	.304
12. ประสาน	.295	.196	3.104	.002
13. อาสา	.128	.095	2.061	.040
14. กับหน่วย	-.062	-.048	-.988	.324
15. ที่พัก	-.150	-.105	-1.914	.056
16. ประชาสัมพันธ์	-.021	-.028	-.420	.674
17. บริการ	.059	.040	.742	.458
18. ขับรถ	.133	.113	2.049	.041
19. กำหนด	-.104	-.131	-1.526	.128
20. มาตรฐาน	.160	.182	3.686	.000
21. ทางเดิน	-.019	-.020	-.408	.684
22. มาตรการ	-.001	-.002	-.023	.982
23. ปลอดภัย	.136	.170	1.774	.077
24. ดูแล	.026	.030	.577	.564
25. ป้องกัน	-.003	-.003	-.055	.956
26. ท่านมี	-.026	-.035	-.456	.648
27. ท่านเสนอ	.044	.062	.594	.553
28. ท่านเข้า	.006	.008	.125	.901
29. สำคัญ	.051	.075	.785	.433
Constant	.106			

ค่า Adjusted R Square = .291

จากตารางที่ 4.58 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .247) รองลงมา คือ ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .196) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .182) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .170) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .156) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .113) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .105) ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .095) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .075) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .062) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .048) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่เจ้าหน้าที่” (Beta = .040) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .030) ข้อที่ 6 “ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .008) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .008) พบว่าตัวแปรอิสระ ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับการมีรายได้เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 29.10

ตารางที่ 4.59 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 15 “ชาวบ้านในชุมชนของท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ทำนร่วม	-.062	-.050	-.571	.569
2. เสนอแนะ	-.059	-.047	-.459	.646
3. ประชุม	-.034	-.026	-.240	.810
4. เข้าร่วม	-.025	-.020	-.201	.841
5. วางแผน	.105	.079	.725	.469
6. ร่วมสรุป	-.078	-.056	-.565	.572
7. ร่วมระดม	.041	.030	.281	.779
8. นำเที่ยว	.150	.063	.978	.329
9. ข้อคิด	.003	.002	.019	.985
10. จัดตั้ง	.147	.107	1.075	.283
11. ความรู้	.017	.008	.142	.887
12. ประสาน	.135	.051	.691	.490
13. อาสา	-.179	-.075	-1.393	.164
14. กักหน่วย	.177	.078	1.373	.170
15. ที่พัก	-.050	-.020	-.309	.758
16. ประชาสัมพันธ์	-.081	-.061	-.782	.435
17. บริการ	.090	.034	.548	.584
18. ขับรถ	.037	.018	.280	.780
19. กำหนด	-.020	-.014	-.140	.889
20. มาตรฐาน	.127	.082	1.415	.158
21. ทางเดิน	-.061	-.037	-.645	.520
22. มาตรการ	-.117	-.094	-.957	.339
23. ปกป้องภัย	.205	.146	1.294	.197
24. ดูแล	.153	.101	1.633	.103
25. ป้องกัน	.043	.022	.393	.695
26. ทำนมี	-.014	-.011	-.124	.902

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
27. ท่านเสนอ	.121	.097	.787	.432
28. ท่านเข้า	-.139	-.100	-1.407	.160
29. สำคัญ	.033	.027	.241	.810
Constant	1.358			

ค่า Adjusted R Square = .022

จากตารางที่ 4.59 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .146) รองลงมา คือ ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .107) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .101) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .097) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .082) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .079) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .078) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .063) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .051) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .034) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .030) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .027) ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .022) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .018) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .008) และข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .002) ไม่พบว่าตัวแปรอิสระข้อใดมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการมีรายได้เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 22

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 16 “ท่านได้รับประโยชน์จากการวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	.011	.009	.105	.916
2. เสนอแนะ	-.135	-.108	-1.070	.285
3. ประชุม	.001	.001	.006	.995
4. เข้าร่วม	-.053	-.042	-.422	.673
5. วางแผน	-.136	-.104	-.955	.340
6. ร่วมสรุป	.002	.002	.016	.987
7. ร่วมระดม	-.158	-.116	-1.108	.269
8. นำเที่ยว	.097	.041	.640	.522
9. ข้อคิด	.065	.049	.408	.683
10. จัดตั้ง	.333	.243	2.454	.015
11. ความรู้	.135	.063	1.155	.249
12. ประสาน	.062	.023	.318	.750
13. อาสา	-.235	-.100	-1.853	.065
14. กับหน่วย	.281	.125	2.200	.028
15. ที่พัก	-.014	-.005	-.085	.932
16. ประชาสัมพันธ์	.040	.030	.388	.698
17. บริการ	.025	.010	.153	.878
18. ขับรถ	.107	.052	.811	.418
19. กำหนด	.180	.130	1.294	.196
20. มาตรฐาน	-.032	-.021	-.357	.721
21. ทางเดิน	.099	.061	1.059	.290
22. มาตรการ	.022	.018	.179	.858
23. ปลอดภัย	.036	.026	.230	.818
24. ดูแล	.009	.006	.098	.922
25. ป้องกัน	.108	.056	1.008	.314
26. ท่านมี	.009	.007	.076	.939
27. ท่านเสนอ	-.318	-.255	-2.086	.038
28. ท่านเข้า	.053	.038	.537	.592
29. สำคัญ	.178	.149	1.333	.183
Constant	.819			

ค่า Adjusted R Square = .033

จากตารางที่ 4.60 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” (Beta = .243) รองลงมา คือ ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .149) ข้อที่ 19 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .130) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .125) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .063) ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” (Beta = .061) ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .056) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .052) ข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .049) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .041) ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .038) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .030) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .026) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .023) ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .018) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .010) ข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .009) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .007) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .006) ข้อที่ 6 “ท่านให้คำแนะนำและร่วมสรุปการประชุมด้านการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .002) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .001) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 10 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดตั้งเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคประชาชน” ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้ง

ภายในและภายนอกชุมชน” และข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับการได้รับประโยชน์จากการวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 3.30

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 17 “ท่านได้รับประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.129	-.147	-2.100	.036
2. เสนอแนะ	.013	.014	.173	.863
3. ประชุม	.128	.138	1.601	.110
4. เข้าร่วม	.088	.097	1.227	.221
5. วางแผน	.105	.112	1.283	.200
6. ร่วมสรุป	-.109	-.108	-1.382	.168
7. ร่วมระดม	.065	.066	.790	.430
8. นำเที่ยว	-.068	-.040	-.777	.438
9. ข้อคิด	.041	.042	.441	.660
10. จัดตั้ง	-.107	-.109	-1.365	.173
11. ความรู้	.114	.073	1.684	.093
12. ประสาน	.050	.026	.446	.655
13. อาสา	-.162	-.095	-2.211	.028
14. กับหน่วย	-.174	-.107	-2.361	.019
15. ที่พัก	.132	.074	1.432	.153
16. ประชาสัมพันธ์	.086	.091	1.458	.146
17. บริการ	.065	.035	.697	.486
18. ขับรถ	.059	.040	.773	.440
19. กำหนด	.023	.023	.290	.772
20. มาตรฐาน	.021	.019	.406	.685
21. ทางเดิน	-.204	-.175	-3.802	.000
22. มาตรการ	-.095	-.108	-1.366	.173
23. ปลอดภัย	.134	.133	1.480	.140
24. ดูแล	.024	.022	.457	.648

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
25. ป้องกัน	.062	.045	1.010	.313
26. ท่านมี	.075	.082	1.138	.256
27. ท่านเสนอ	-.149	-.167	-1.704	.089
28. ท่านเข้า	.231	.232	4.100	.000
29. สำคัญ	.218	.255	2.840	.005
Constant	1.698			

ค่า Adjusted R Square = .379

จากตารางที่ 4.61 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .231) ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .218) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .138) ข้อที่ 23 “ท่านเสนอความคิดเห็นในมาตรการด้านความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .134) ข้อที่ 15 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .132) ข้อที่ 11 “ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับเจ้าหน้าที่” (Beta = .114) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .105) ข้อที่ 4 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .097) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .086) ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .075) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .065) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .065) ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .062) ข้อที่ 18 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการขับรถรับ-ส่งนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .059) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .050) ข้อที่ 9 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในด้านการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .041) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความ

ปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .024) ข้อที่ 19 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .023) ข้อที่ 20 “ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .021) ข้อที่ 2 “ท่านเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ในการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .014) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 13 “ท่านมีส่วนร่วมอาสาแรงงานในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” ข้อที่ 21 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำทางเดินศึกษาธรรมชาติ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว” ข้อที่ 28 “ท่านเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 37.90

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนสามารถทำนายตัวแปรตามในคำถามข้อที่ 18 “ท่านได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ได้หรือไม่

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
1. ท่านร่วม	-.113	-.125	-2.033	.043
2. เสนอแนะ	-.075	-.081	-1.142	.254
3. ประชุม	.035	.036	.480	.631
4. เข้าร่วม	-.016	-.017	-.244	.807
5. วางแผน	.105	.108	1.410	.159
6. ร่วมสรุป	-.014	-.014	-.204	.839
7. ร่วมระดม	.164	.163	2.205	.028
8. นำเที่ยว	.068	.039	.858	.391
9. ข้อคิด	-.074	-.075	-.888	.375
10. จัดตั้ง	-.020	-.020	-.289	.772
11. ความรู้	-.037	-.023	-.608	.544

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	p-value
12. ประสาน	.263	.135	2.603	.010
13. อาสา	-.081	-.047	-1.229	.220
14. ก๊ับหน่วย	.173	.104	2.597	.010
15. ที่พัก	-.032	-.017	-.380	.704
16. ประชาสัมพันธ์	.090	.093	1.687	.092
17. บริการ	.040	.021	.475	.635
18. ชั้บรถ	-.024	-.016	-.355	.723
19. กำหนด	-.016	-.015	-.220	.826
20. มาตรฐาน	-.049	-.043	-1.058	.291
21. ทางเดิน	-.076	-.063	-1.562	.119
22. มาตรการ	.088	.097	1.406	.161
23. ปลอดภัย	-.083	-.080	-1.010	.313
25. ป้องกัน	-.204	-.143	-3.660	.000
26. ท่านมี	.343	.361	5.718	.000
27. ท่านเสนอ	.106	.115	1.333	.183
28. ท่านเข้า	-.097	-.094	-1.893	.059
29. สำคัญ	.212	.239	3.039	.003
Constant	1.028			

ค่าAdjusted R Square = .520

จากตารางที่ 4.62 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากที่สุด คือ ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .361) รองลงมา ข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .239) ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .163) ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .135) ข้อที่ 27 “ท่านเสนอแนะและสรุปการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .115) ข้อที่ 5 “ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .108) ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” (Beta = .104) ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วังก์” (Beta = .098) ข้อที่ 22 “ท่านและเจ้าหน้าที่ ร่วมกันวางมาตรการด้านความปลอดภัยภายในเขต

อุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .097) ข้อที่ 16 “ท่านมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว” (Beta = .093) ข้อที่ 8 “ท่านมีส่วนร่วมในการจัดนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .039) ข้อที่ 3 “ท่านมีส่วนร่วมจัดประชุมกับเจ้าหน้าที่เรื่องการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยาน-แห่งชาติแม่วงก์” (Beta = .036) ข้อที่ 17 “ท่านมีส่วนร่วมในการบริการอาหารและเครื่องดื่มให้นักท่องเที่ยว” (Beta = .021) พบว่าตัวแปรอิสระข้อที่ 1 “ท่านมีส่วนร่วมวางแผนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 7 “ท่านร่วมระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 12 “ท่านมีส่วนร่วมในการประสานงานและให้ความรู้หรือบริการแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 14 “ท่านมีส่วนร่วมประสานงานกับหน่วยงานหรือประชาชนทั้งภายในและภายนอกชุมชน” ข้อที่ 24 “ท่านร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันดูแลรักษาความปลอดภัยภายในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” ข้อที่ 25 “ท่านมีส่วนช่วยป้องกันและดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว” ข้อที่ 26 “ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” และข้อที่ 29 “ท่านมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 52

ตอนที่ 5 ผลการวิจัยในงานวิจัยเชิงคุณภาพ

ในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บข้อมูลคือ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร หัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ที่ มว.4 (แม่เฒ่า) อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ กรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ประชาชนชาวบ้านในเขตอำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ และตัวแทนสมาชิกชมรมคนรักแม่เฒ่า ผืนป่าตะวันตก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) โดยที่ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แนะนำหรือเสนอผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนต่อไปได้คำตอบที่ซ้ำกัน ผู้วิจัยจึงจะหยุดการสัมภาษณ์ (Snowball Sampling) หลังจากนั้นถอดรหัสข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการตั้งคำถามในการวิจัยไว้ 2 ข้อ คือ

1. พนักงานพิทักษ์ป่ามีการจัดการกับผู้ที่ลักลอบและรุกป่าอย่างไร

2. ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมกับพนักงานพิทักษ์ป่าในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างไร

จากคำถามข้อที่ 1 พนักงานพิทักษ์ป่ามีการจัดการกับผู้ที่ลักลอบและรุกป่าอย่างไร

ผู้วิจัยสัมภาษณ์หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ (นายพิสิษฐ์ ปิยสมบุญ ข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ระดับ 7) และหัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ที่ มว.4 (แม่เรวา) (นายอัษฎากร กระจ่างเนิน ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ป่า) ถึงกรณีการจัดการกับผู้ที่ลักลอบและรุกป่า โดยพิจารณาประเด็นด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ไว้ดังนี้

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของหน่วยงานภาครัฐ

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ที่อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งที่ตั้งมีลักษณะเป็นภูเขาสูงชัน และมีอากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปี และหัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ที่ มว.4 (แม่เรวา) ที่อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ มีที่ตั้งอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนในตำบลแม่เลย์ ลักษณะแหล่งท่องเที่ยวเป็นเกาะแก่งและน้ำตก โดยมีลำน้ำแม่วงก์ตัดแบ่งพื้นที่อำเภอปางศิลาทองและอำเภอแม่วงก์ไว้ ซึ่งทั้งสองท่านคือตัวแทนของหน่วยงานภาครัฐที่ให้ข้อมูลด้านการจัดการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ลักลอบและรุกป่า โดยนโยบายของอุทยานแห่งชาติแม่วงก์จะมุ่งเน้นให้อุทยานแห่งชาติคือแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้ทางระบบนิเวศ โดยมีการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติด้วยการแบ่งเขตพื้นที่ระหว่างพื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่สำหรับนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวไว้อย่างชัดเจน และมีการเก็บค่าธรรมเนียมในการเข้าเขตอุทยานแห่งชาติไว้ดังนี้

1. บุคคลชาวไทย เด็ก เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 20 บาท
2. บุคคลชาวไทย ผู้ใหญ่ เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 40 บาท
3. บุคคลชาวต่างชาติ เด็ก เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 100 บาท
4. บุคคลชาวต่างชาติ ผู้ใหญ่ เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 200 บาท
5. ผู้ขับขีรถจักรยาน เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 10 บาท
6. ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 20 บาท
7. ผู้ขับขีรถยนต์ เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 30 บาท
8. ผู้ขับขีรถ 6 ล้อ เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 100 บาท
9. ผู้ขับขีรถบัส เก็บค่าธรรมเนียมในราคา 200 บาท

ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้ามาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ได้กล่าวไว้ว่า “ในการจัดการการท่องเที่ยวเรามุ่งส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการรักษาสภาพธรรมชาติ โดยเราจะให้ความสำคัญกับธรรมชาติมากกว่าการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติจึงต้องใส่ใจในเรื่องของการอนุรักษ์ การเคารพ และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานแห่งชาติโดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนจะจับกุมและถูกดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนและลักลอบเข้ามาในเขตอุทยานแห่งชาติอย่างผิดกฎหมาย “หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ยังกล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์อีกว่า “ในเมืองมีตำรวจไว้พิทักษ์กฎหมายและจับกุมผู้กระทำผิด ในป่าก็มีพนักงานพิทักษ์ป่าที่คอยปกป้องผืนป่าและสัตว์ป่า และยึดกฎระเบียบไว้อย่างเคร่งครัด” ดังนั้นที่ทำการอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอปางศิลาทอง จึงเน้นเรื่องการปกป้องผืนป่า นอกจากนี้ยังมีการจัดการท่องเที่ยวโดยมีการคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับได้ โดยมีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว เช่น บริเวณช่องเขิน กำหนดให้มีนักท่องเที่ยวได้ไม่เกิน 150 คน/คืน

นอกจากนี้ ทางอุทยานแห่งชาติยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับผืนป่า สัตว์ป่า และการอนุรักษ์ธรรมชาติแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชน การจัดโครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ การรณรงค์ “นำขยะกลับบ้าน” เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดภายในอุทยานแห่งชาติ และการจัดสวนลดบ้านพักในอุทยาน 30% ในวันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดี ซึ่งนอกจากจะเป็นการส่งเสริมด้านการตลาดเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นการช่วยลดจำนวนนักท่องเที่ยวในวันหยุด เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในวันธรรมดา ซึ่งเป็นแนวทางในการกระจายนักท่องเที่ยว โดยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ได้กล่าวว่า “การกระจายจำนวนนักท่องเที่ยวให้ไปเที่ยวในวันธรรมดา จะช่วยลดความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในวันหยุด ซึ่งจะทำให้เกิดการรบกวนธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวน้อยลง”

สำหรับการจัดการด้านการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีความเหมาะสมในการจัดการการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติ เช่น การมีบ้านพักรับรอง และสถานที่กางเต็นท์สำหรับนักท่องเที่ยว มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว มีป้ายสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สำหรับนักท่องเที่ยวไม่พบว่ามีปัญหาในการจัดการการท่องเที่ยว เนื่องจากทางอุทยานแห่งชาติได้มีการกำหนดกฎ ระเบียบใน

การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติไว้อย่างชัดเจน และมีบทลงโทษที่จริงจัง แต่ยังคงพบปัญหาในการจัดการการท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติ โดยจะเป็นปัญหาเรื่องที่มีผู้ลักลอบเข้ามาในเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อล่าสัตว์ และหาของป่าเพื่อนำไปขาย และยังพบการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งบริเวณที่พบว่ามีชาวบ้านลักลอบเข้ามาจะเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติท่องเที่ยวเบญจพรรณและเส้นทางศึกษาธรรมชาติบ่อน้ำแร่ ซึ่งชาวบ้านลักลอบเข้ามาทางถนนที่ตัดผ่านอุทยานแห่งชาติ ซึ่งส่งผลให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์ โดยผู้ที่ลักลอบเข้ามาจะเผาป่าเพื่อเก็บผักหวานไปขาย ที่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้อยใหญ่ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติก็เพื่ออนุรักษ์ผืนป่าและสัตว์ป่าไว้ไม่ให้สูญพันธุ์ ทั้งนี้หัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ที่ มว.4 (แม่เฒ่า) ได้กล่าวว่า “คนในชุมชนเค้ายู่ที่นี้มานาน ถือว่าตัวเองเป็นเจ้าของพื้นที่ เคยเก็บของป่า ล่าสัตว์มาตั้งแต่สมัยปู่ย่า ตายาย รายได้ก็น้อย เลยต้องลักลอบเข้ามาหากินกับผืนป่า พอเจ้าหน้าที่จับได้ก็สงสาร ได้แต่ตักเตือนและปล่อยไป” หัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ที่ มว.4 (แม่เฒ่า) ยังกล่าวอีกว่า “วิธีการลดปัญหาทางหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่วงก์จะใช้แบบสันติวิธี ก็คือเน้นการพบปะพูดคุย เยี่ยมเยียนชาวบ้านและชาวเขาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับป่า”

ทั้งนี้ จากการกำหนดและประกาศให้พื้นที่ป่าคลองขลุงและป่าคลองแม่วงก์ในท้องที่ตำบลปางตาไว อำเภอคลองขลุงซึ่งในปัจจุบันคือท้องที่อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร และป่าแม่วงก์-แม่เป็นในท้องที่ตำบลแม่เลย์ และตำบลห้วยน้ำหอม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งปัจจุบันเป็นตำบลแม่เลย์ อำเภอแม่วงก์ และตำบลแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ เป็นอุทยานแห่งชาติแม่วงก์เมื่อ 14 กันยายน 2530 ซึ่งเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 55 ของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า จึงส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชาวเขาและชาวไทยพื้นราบที่ตั้งบ้านเรือนในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเดิม จึงทำให้หน่วยงานของรัฐประกอบด้วย 5 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันคือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ได้ร่วมกันทำการอพยพชาวเขาและชาวไทยพื้นราบลงมาอยู่ในพื้นที่ที่รัฐฯ จัดสรรไว้ให้ การย้ายชาวเขาและชาวไทยพื้นราบแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มชาวเขาทำไร่เลื่อนลอยในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์
2. กลุ่มคนไทยพื้นราบทำการเกษตรในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จึงได้ทำการอพยพกลุ่มคนทั้งสองกลุ่มลงมาจากริมพื้นที่ โดยมีการจัดสรรพื้นที่ทำกินให้ใหม่ภายใต้ชื่อ

โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ 4 แห่งด้วยกัน คือ ที่อำเภอพบพระ จังหวัดตาก อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร และอำเภอปางมะละกอก จังหวัดกำแพงเพชร นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่จากกรมประมงกระทรวงมหาดไทยมาช่วยฝึกสอนอาชีพให้แก่ชาวเขาที่หมู่บ้านแปลงสี้ออีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีการให้ความรู้เรื่องอุทยานแห่งชาติแก่กลุ่มชาวเขาและชาวไทยพื้นราบที่ต่อมาได้กลายมาเป็นชาวบ้านมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและครอบครัว มีสวัสดิการในเรื่องสุขภาพอนามัย และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า และความสะดวกสบายด้านอื่น ๆ เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องความสำคัญในการประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และให้ชาวบ้านเข้าใจในกฎหมายได้ชัดเจนขึ้น การประกาศอุทยานแห่งชาติแม่วงก์จึงประสบความสำเร็จ และได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านเป็นอย่างดี

สรุปแนวทางการจัดการผู้ที่ลักลอบและรุกป่าดังนี้

1. ให้ความรู้ความเข้าใจและเข้าไปพูดคุยกับชาวเขาและชาวไทยพื้นราบในเบื้องต้นถึงเรื่องความไม่สะดวกต่าง ๆ ที่ท่านอยู่บนเขาในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์
2. บอกถึงขั้นตอนการดำเนินการทางกฎหมาย จะมีผลเสียต่อท่านมากกว่าผลดี เช่น ผลเสียในด้านเวลาการทำมาหากิน ผลเสียเรื่องการเงินเป็นค่าปรับ เป็นต้น
3. ทางอุทยานแห่งชาติจัดทำโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ เพื่อย้ายกลุ่มชาวเขาและชาวไทยพื้นราบไปอยู่ในที่ที่ทางการจัดให้ และมีที่ดินสำหรับประกอบอาชีพและอยู่อาศัย พร้อมทั้งมีโครงการฝึกสอนอาชีพด้านอื่น ๆ ให้แก่ชาวเขาและชาวไทยพื้นราบ เช่น หัตถกรรม การจักสาน เป็นต้น
4. ทางหน่วยงานภาครัฐร่วมกับอุทยานแห่งชาติแม่วงก์จัดการและดูแลเรื่องสวัสดิการและสาธารณูปโภคแก่ชาวเขาและชาวไทยพื้นราบเสมือนหนึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่เพื่อลดปัญหาการแปลกแยกและความเหลื่อมล้ำทางมนุษยชน
5. ให้ชาวเขาและชาวไทยพื้นราบที่ชำนาญป่าได้มีส่วนช่วยงานในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ

จากแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว ทำให้เกิดสัมพันธภาพอันดีระหว่างเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่วงก์และชาวบ้าน ทำให้เกิดการร่วมมือกันในการอนุรักษ์ผืนป่า และทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติและส่งผลให้มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สมบูรณ์ และสวยงามสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชมความงาม และเกิดความตระหนักในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้น

จากคำถามข้อที่ 2 ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมกับพนักงานพิทักษ์ป่าในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างไร

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติแม่वंก และสมาชิกชมรมคนรักแม่เรวา ผืนป่าตะวันตก (นายประวิทย์ จันทร์ศรีรักษา) ปราชญ์ชาวบ้านในเขตอำเภอ แม่वंก จังหวัดนครสวรรค์ (นายณรงค์ แรงกลีกร) ถึงกรณีที่ชุมชนมีส่วนร่วมกับพนักงานพิทักษ์ป่าในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยพิจารณาประเด็นด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ 2 ข้อ ดังนี้

1. การจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน

จากการสัมภาษณ์กรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติแม่वंก และสมาชิกชมรมคนรักแม่เรวา ผืนป่าตะวันตก ปราชญ์ชาวบ้านในเขตอำเภอ แม่वंก จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชนพบว่า ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายในอุทยานแห่งชาติแม่वंกนั้น ชุมชนมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบของการรวมตัวกันในลักษณะของกลุ่มหรือชมรมเพื่อเป็นตัวแทนของชุมชนในการเข้าไปช่วยเหลือเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติในการสอดส่อง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติ และการให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติแก่เยาวชนของตน ทั้งนี้ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่वंกของชุมชนยังไม่เห็นเป็นรูปธรรมมากนัก แต่คนในชุมชนก็มีความพยายามที่จะมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ เพราะตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวที่จะนำรายได้เข้ามาในชุมชน โดยชุมชนมีการจัดตั้งชมรมคนรักแม่เรวา ผืนป่าตะวันตก โดยใช้ที่ทำการหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่वंกที่ มว.4 (แม่เรวา) ในการพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและจัดประชุมร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์ผืนป่าให้มีความสมบูรณ์ทางระบบนิเวศให้ได้มากที่สุด และให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติแก่เยาวชน ชาวบ้าน ชาวเขา และนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ ชุมชนเห็นว่าก่อนที่จะมีการจัดการการท่องเที่ยวนั้น จำเป็นที่จะต้องจัดการชุมชนให้มีความเข้มแข็งเสียก่อน ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “การจัดการชุมชน ต้องจัดการให้คนในชุมชนให้สามารถเลี้ยงตัวเองให้ได้ก่อน แล้วค่อยขายให้คนอื่น” ดังนั้น ถ้าชุมชนเข้มแข็งการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวก็จะเข้มแข็งตามไปด้วย”

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในมุมมองของชุมชน พบว่า ชุมชนมองว่าการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่वंก ไม่สะดวก เนื่องจากถนนชำรุด ขรุขระ ไม่มีรถประจำทางบริการ นอกจากนี้ ป้ายบอกทางก็มีจำนวนน้อย และไม่ชัดเจน

2. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ และหัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ที่ มว.4 (แม่เฒ่า) ซึ่งเป็นตัวแทนของหน่วยงานภาครัฐ พบว่า ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ได้มีการสนับสนุนให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของคนในชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติแม่วงก์

นอกจากนี้ อุทยานยังได้สนับสนุนงบประมาณด้านการอนุรักษ์ให้กับชุมชน โดยรายได้ของอุทยาน จะถูกหัก 5% เพื่อจัดสรรให้กับชุมชนท้องถิ่นที่อยู่บริเวณรอบ ๆ อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ทั้งหมด 3 อบต. โดยชุมชนจะต้องนำงบประมาณส่วนนี้มาใช้ในเรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นการรับผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างอุทยานแห่งชาติและชุมชน

ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ยังได้ส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน โดยการจ้างงานคนในชุมชนเพื่อบริการการท่องเที่ยวภายในเขตอุทยานแห่งชาติ เช่น การจ้างลูกหาบสำหรับบริการการเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะไกล (แหล่งท่องเที่ยวเขาโมโกจู) และในอนาคตจะมีการจัดโครงการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อนำเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้น

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในมุมมองของคนในชุมชน พบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ดังนี้

1. ชาวบ้านเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ ในเขตพื้นที่คุ้มครองและเปราะบาง (Protected Areas Committee-PAC) ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี 2553 โดยมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา และประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติและคนในชุมชน ทั้งนี้ PAC ได้มีการเสนอเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ และปลูกจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ โดยการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติต้องมีกฎระเบียบที่ชัดเจน และมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว และเน้นการศึกษาเรียนรู้

2. ชาวบ้านเป็นตัวแทนในการเข้าร่วมการประชุมที่ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จัดขึ้น และร่วมเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้และชาวบ้านในชุมชน

3. ชาวบ้านเข้าไปร่วมกันจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่ทางอุทยานแห่งชาติแม่วงก์จัดขึ้นเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ เช่น “โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่” “โครงการรณรงค์สำนึกรักษ์แม่วงก์ นำขยะกลับบ้าน”

4. รวมตัวกันก่อตั้งชมรมคนรักแม่เฒ่า ผืนป่าตะวันตก โดยใช้สถานที่ประชุมที่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแม่เงา ที่ มว.4 (แม่เฒ่า) เพื่อปลูกจิตสำนึกให้แก่ชาวบ้านในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า ประชุมเดือนละ 2 ครั้ง หรือตามวาระที่สำคัญ

5. ร่วมเป็นวิทยากรให้เจ้าหน้าที่อุทยานฯ และนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การให้ความรู้เรื่องพันธุ์ไม้ สมุนไพร การทำฝายชะลอน้ำ เป็นต้น

6. การใช้แรงงาน เช่น การเป็นลูกหาบ และทำอาหารบริการนักท่องเที่ยว การบริการกิจกรรมท่องเที่ยวล่องแก่ง

ทั้งนี้ ชุมชนมองว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หน่วยงานภาครัฐของจังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติแม่เงา ควรมีการร่วมมือกันในการจัดการการท่องเที่ยว โดยมีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติในลักษณะของกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ทั้งสองจังหวัดร่วมมือกันในการจัดการการท่องเที่ยว และได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน และควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อคนในชุมชนจะได้เห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่นอกจากจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแล้ว ยังสามารถกระจายรายได้ให้กับคนในชุมชนเพิ่มขึ้นอีกด้วย ดังที่ ตัวแทนสมาชิกชมรมคนรักแม่เฒ่า กล่าวไว้ว่า “ถ้ามีการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติที่เชื่อมโยงกันระหว่างสองจังหวัด และมีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนด้วย ก็จะทำให้คนในชุมชนตื่นตัวในเรื่องความต้องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวมากขึ้น เพราะเมื่อมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น รายได้ในชุมชนก็เพิ่มขึ้น คนในชุมชนก็เห็นความสำคัญที่จะอนุรักษ์ธรรมชาติมากขึ้น”